

[Jens Thomsen.]

steren svarede desværre ikke paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt det ikke var en noget vanskelig Opgave at gennemføre denne Kontrol for en Mand, som hovedsagelig, i stor Udstrækning i hvert Fald, selv lever af Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg mener, det er en urimelig Opgave at overlade til en saadan Mand, og det var derfor, jeg mente, det var rimeligt, at Kommunerne fik noget Indseende med dette Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen udtalte, at Socialdemokraterne havde ikke særlig Kærlighed til de Landarbejdere, der søger ind til Byerne. Jeg har Indtryk af, at det er fuldstændig rigtigt, men jeg forstaar ikke en saadan Stilling. Jeg forstaar ikke, at man føler Trang til at betragte Landarbejderne som en Paria-kaste.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gav en virkningsfuld Afsløring af Samarbejdet mellem de Konservative og Venstre. Hensigten dermed er vel at foranledige at mere sagligt Samarbejde mellem Oppositionspartierne paa Bekostning af Udnyttelsen af de politiske Fiduser. Efter min Mening vilde meget være vundet, om man kunde naa frem i den Retning.

Jeg skal ikke blande mig i Broderstriden mellem to Partier, men der kunde maaske være Anledning til at minde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen om det gamle Ord: Hvi ser du Skæven i din Broders Øje, men Bjælken i dit eget bliver du ikke var. Venstre gaar ofte mod deres egne Vælgere for her paa Rigsdagen at komme i Opposition. Jeg skal i denne Forbindelse nævne Venstres Arbejde for, at Laantagerne ved Gældssanerungen fik Obligationer med tilhørende Kurstab i Stedet for Kontanter. Det er jo en Kendsgerning, som Partiets Talere ude i Landet søger at bortforklare derved, at man siger, at det var Regeringen, der foreslog Ændringen til sit eget Forslag. Men de glemmer, at der i Betænkningen, som Venstres Repræsentanter satte deres Navne under, udtrykkeligt staar, at Ændringen er fremsat for at imødekomme Venstres Krav, og det var jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Clausager, som fremsatte Kravene ved første Behandling af Gældssaneringsloven.

Nej, Kommunernes Vanskeligheder hidrører i væsentlig Grad fra Skatteydernes manglende Skatteevne, og derfor er det mig uforstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen kan sige: disse Spørgsmaal vedrører ikke dette Lovforslag. Hvis vi kan blive enige om de Fejl, der er begaaet, og som har foraarsaget, at Kommunerne

er kommet i Vanskeligheder, maa jeg antage, at vi ogsaa skulde kunne blive enige om at faa dem rettet paa rigtig Maade. Venstres Vælgere har Gang paa Gang stillet Krav om Rentesaenkning og valutærisk Tilpasning. Men hvorledes var Venstres Stilling, da vi fremsatte disse Krav i konkrete Forslag, i vort Genrejsningsforslag? Tog de Hensyn til deres Vælgere Krav, gik de ind i Arbejdet for at faa disse Krav gennemført? Nej, de foretrak at modarbejde disse Krav for at komme i Modsætningsforhold til vort Parti.

Lad mig i denne Forbindelse ogsaa nævne Aftalen om fælles Valggruppe mellem Konservative og Venstre med det eneste Formaal at holde os ude fra Udvalgsarbejdet i Stedet for at forbedre Kommunernes Forhold ved at støtte vore Forslag. Venstre søgte Samarbejde med de Konservative i Rentesaenkings-Spørgsmaalet, hvor Venstres Vælgere og vore Vælgere har modsat Opfattelse af de Konservatives Vælgere. Venstre ved, at deres egne og vore Vælgere har fælles Krav om Landbrugets Ligestilling med de andre Erhverv, og de ved, at adskillige af Venstres Repræsentanter her paa Rigsdagen har samme Interesse i at faa denne Ligestilling gennemført, som mit Parti har, og derfor tør de ikke lade os komme sammen i det mere intime Samarbejde i Udvalgene med de Partimedlemmer, der i Virkeligheden har samme Ønske som vi om at øve en Indsats for Landbrugets berettigede Krav. Venstre gaar her imod deres egne Vælgere Krav for at forhindre et sagligt Samarbejde med vort Parti. Det er fuldstændig meningsløst, at Vælgernes Repræsentanter paa Rigsdagen ikke kan gaa ind i et sagligt Samarbejde om de Spørgsmaal, som de forskellige Partiers Vælgere har fælles Interesse i.

Ved de her foreslaede Ændringer til Socialforsorgen har Venstre og vore Vælgere fælles Interesser i at styrke Selvopholdelsesdriften, og derfor støtter vi af saglige Hensyn Venstres Arbejde. Meget vilde være vundet, om Venstre vilde vise lignende saglige Hensyn mod mit Parti. Jeg forlanger ikke et saadant sagligt Hensyn som en Imødekommen af vort Parti, men udelukkende for, at Partiet derigennem kan fremme sine egne Vælgere Krav. Som jeg paa pegede i mit første Indlæg, kunde Venstre have gavnnet Kommunerne ved at arbejde for Gennemførelse af Mejeribrugets enstemmige Krav til Smørloven. Men til Trods for at hele det faglige Landbrug stod med den Styrke, som Enigheden giver, fandt Venstre ingen Anledning til at gøre en Indsats for at støtte Kravene.